

Samtale, ere de fleste Københavnerne vel nu fortrolige med, og Ordenes spinkle Vej gennem Luften have de for Øje hele Dagen; men hvorledes Mellemeddet for hele denne indbyrdes Underholdning fungerer, hvad der foregaaer indenfor Centralbureauets lukte Døre, som ere ubarmhjertigt stængede for alle Uvedkommende — denne skjulte Side af Telefonens ellers saa velkendte Virksomhed ville vi idag fortælle vore Læsere lidt om som Text til vore Billeder fra det ene af de københavnske Centralbureauer, det i Vimmelskiftet Nr. 47.

Det mindre Billede Side 216 viser os, hvad vi kunne kalde et Telefontaarn, det firkanterede Træhus, som det hele tætte Væv af Traade bøjer ned i, efterat de have passeret det sidste kæmpemæssige Stativ paa Husets Tag. Traadene, som have fulgtes ad paa Vejen gennem Byen, spredes nu fra hinanden strax efter Ankomsten til dette deres Bestemmelsessted, idet hver enkelt Traad anbringes isoleret paa den indvendige Væg af Træhuset og befastes til en Lynafleder, som staaer i Forbindelse med Jorden; ved dette Arrangement opnaaes der ikke alene Sikkerhed mod Lynnedslag hos Abonnenter og paa Centralstationen, men tillige en virksom Beskyttelse mod Nedslag i de Bygninger, hvorpaa flere Telefontraade ere befestede, idet den elektriske Udladning, naar den paa sin Vej træffer Ledningstraadene, vil fordele sin Kraft paa flere af disse og følge dem lige til Lynaflederne, hvor Elektriciteten uden at frembringe nogen ydre Virkning vil gaa ned i Jorden.

De indbyrdes isolerede og parallelt ordnede Ledningstraade føres saa ned til Centralstationen i Etagen nedenunder, hvor de spredes under Loftet og sluttelig fordeles gruppevis mellem de saakaldte »Operationsbord«, ved hvilke det kvindelige Personale fungerer, saaledes som det sees paa Billedet Side 215. Hvad der nu foregaaer her fra det Øjeblik, en Abonnent forlanger en Samtale, indtil denne er sluttet, skulle vi i Korthed skildre; men hvorfor det foregaaer saaledes og hvad der er den dybere Grund til Foretagelsen af de forskellige Manipulationer — en Forklaring heraf vilde paa en altfor vidtløftig Maade føre os ind paa en Beskrivelse af hele Telefonens Princip og Mekanisme, som det ikke er Opgaven at give her, men som Læseren kan finde udførlig fremsat i det nylig udkomne Supplementbind af »Opfindelsesens Bog« Side 137 o. f.

For Nemheds Skyld ville vi udnævne vor ærede Læser til Telefon-Abonnent Nr. 558 og forudsætte, at han ønsker en Telefon-Samtale med sin Kontrapart Nr. 652. Paa sin Telefon drejer Nr. 558 altsaa Haandtaget tilhøjre nogle Gange rundt og frembringer derved en lystig Ringning. Denne Operation bevirker, at der paa det Operationsbord i Vimmelskiftet, hvortil Nr. 558 hører, frigjøres en lille Metalklap, som falder frem, drejende sig om sin Hængsel, og ved den smeldende Lyd, Fremfaldet forårsager, henleder vedkommende Expeditrices Opmærksomhed paa, at der er En, som ønsker Ordet, medens et tydeligt malet »558« paa den nu synligblevne Bagside af Klappen underretter hende om, hvem af de til hendes Bord hørende Abonnenter det er, som har »vækket« hende. Hun sætter da Nr. 558's Ledning i Forbindelse med sit Bords Ringeapparat, drejer sit Haandtag rundt, og i samme Nu tilkjendegiver Ringningen derhjemme paa Nr. 558's Telefon, at han kan gaa videre i Texten — den hele Operation har, som enhver Telefonerende veed, ikke medtaget en længere Tid, end der medgaaer til Læsningen af en tre, fire Linier af denne Beskrivelse.

Nr. 558 løfter da sin Telefon af Krogen og

siger ind i Taleaabningen, at han ønsker, der skal kaldes paa Nr. 652, Hr. N. N. Da Expeditricen samtidig har bragt Nr. 558's Ledning ud af Forbindelsen med sit Operationsbords Ringe- og i ny Forbindelse med dets Taleapparat — Alt med en enkelt Haandbevægelse — hører hun grant det fremsatte Ønske og kvitterer strax tilbage med et »Ja«, hvorpaa Nr. 558 rolig venter med Telefonen for Øret, indtil den begjærede Forbindelse er bragt istand.

Hører Nr. 652 til de Abonnenter, der ere betroede til Vimmelskiftets Varetægt, bringer Expeditricen hans Ledning i Forbindelse med det paa-gjældende Operationsbords Ringeapparat, ringer til ham — hvilken Ringning gjenlyder i 652's Telefon i hans Hjem eller Forretningslokale og underretter ham om, at han ønskes itale — en Numerklap med Tallet 652 falder frem, og samtidig stilles Nr. 558 som en foreløbig Præparation

høres der dog i Centralbureauet ikke anden Gjengklang af den end en Snurren og den lille Klaps korte, tørre, bestemte Slag, idet den falder frem og aabenbarer mit Numer. Som Signal paa en Centralstation vilde Ringning være en højst upraktisk Foranstaltning og kun frembringe en grelt støjende Samklang uden Mulighed for at skjelne de forskellige Udspring fra hverandre. I Centralbureauet er der stille, men derfor ikke dødt; nu her, nu der, snart med Pauser imellem, snart tre eller fire næsten samtidig falde Klapperne frem paa Operationsbordet og aabenbare deres Numre; det er, som om Bordet var levende og slog Øjnene op, uventet, overrumplende. Og i den travleste Tid paa Dagen, i den egenlige Forretningstid mellem Kl. 11 og 3, kan Klappernes Fremfald foregaa saa hurtigt og uafbrudt, at de smaa Tik fremkalde en samlet og dog distinkt Lyd som af Haglvejre mod Ruden.

Efterat Numerklap 652 altsaa har meldt sin Indehaver til Tjeneste, stilles den tilbage igjen, 652 bringes i Forbindelse med Ledningsskinnen til 558, og de to Kontraparter kunne nu tale sammen, saalænge de ville, uden at Centralbureauet har nogen Anelse om deres Samtales Indhold.

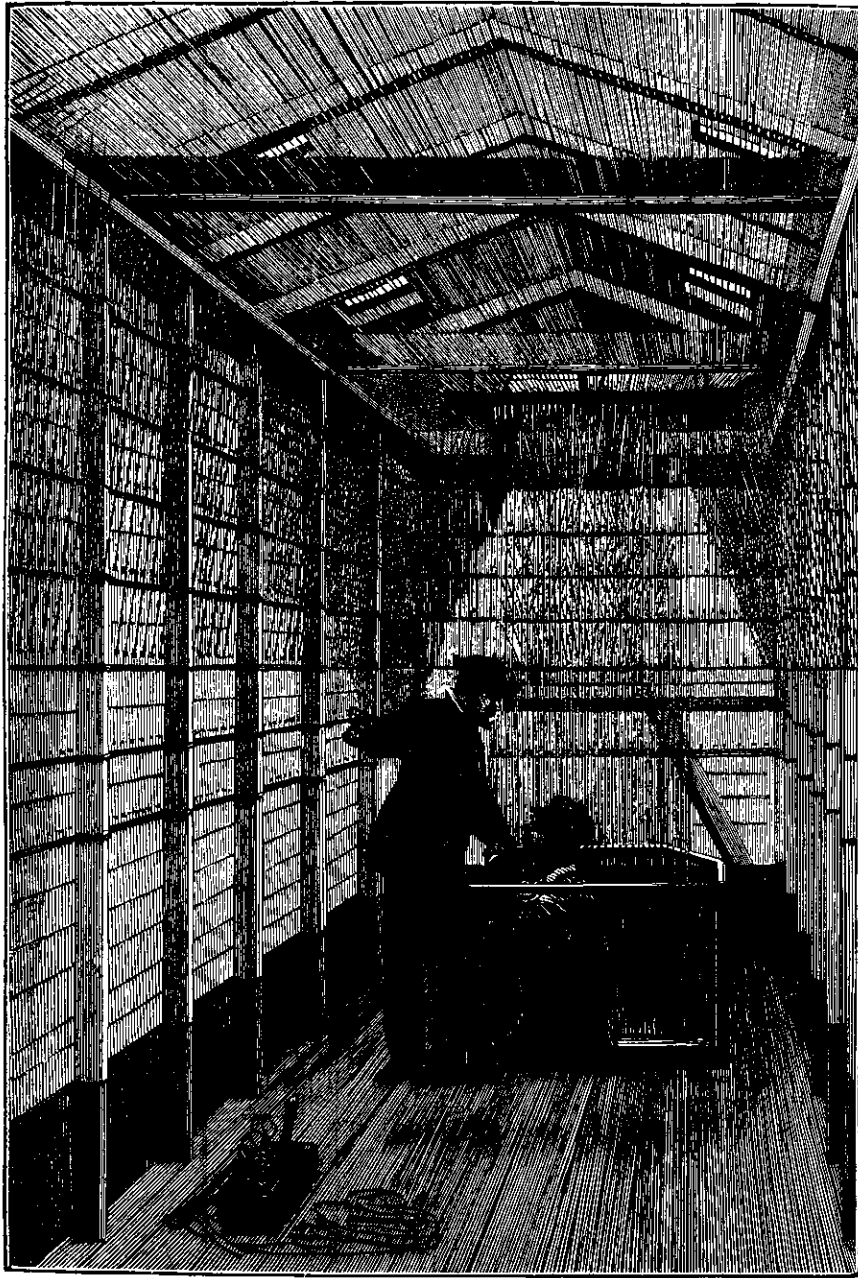
Forsaaavdt Nr. 652 ikke skulde høre under Vimmelskifts-Bureauets Forum, men sortere t. Ex. under L. Kongensgades eller Christianshavns Centralbureau, underretter Expeditionen i Vimmelskiftet vedkommende Bureau om 558's Forlangende, og dette ringer da Nr. 652 op og besørger det ovenfor beskrevne Arrangement for at tilvejebringe Forbindelsen.

Denne er altsaa i god Gang, d'Hrr. 558 og 652 i ivrig Samtale. Medens de føre denne, ville vi give dem et praktisk Raad. Telefonen er en lydhør Tingest, som opfatter endog hvad der slet ikke er bestemt for dens Øre, og den er tillige en indiskret Personage, der ikke holder tilbage, hvad den har hørt. Medens 652 staaer med Røret for Øret og modtager 558's Meddelelse, vil han med Letthed kunne opfatte Alt, hvad der ellers siges i det Rum, hvor 558 opholder sig, ikke at tale om de afsides Replikker til de Omværende, maaske med Hensyn til den stedfindende Samtale, ja endog de uvilkaarlige Udbrud, naar 652's Meddelelse mulig foranlediger ham til at »tænke højt« for at give sin Stemning Luft. At dette kan føre til ubehagelige Misforstaaelser, behøver ingen nærmere Paavisning, og man gjør derfor rettest i at holde Haanden for Taleaabningen, naar man modtager en Telefonmeddelelse under lokale

Forhold, der kunne muliggjøre Indiskretion af det lille tjenstivrige Apparat.

Naar Samtalen er endt, hænges begge Telefoner paa deres Krog igjen, og da vi selvfølgelig gaa ud fra den Forudsætning, at vor kjære 558 er et Pligtmenneske, ere vi overbeviste om, at han som Den, der har forlangt Samtalen, giver Afslutningssignal til Centralstationen med sit Ringeapparat og derved foranlediger Numerklapperne 558 og 652 til et sidste Fremfald, som underretter Vimmelskiftet om, at de to Herrer have endt deres Forhandling; deres Ledninger bringes da tilbage til Normalstilling, hvorved Forbindelsen mellem de samtalende Abonnenter hæves. Er 558 ikke et Pligtmenneske, skynder han sig bort fra sin Telefon, saasart han har udtømt sit Emne, uden at give Ringesignal, — saa bliver han ved at staa i Forbindelse med 652 til ingen Verdens Nytte for nogen af d'Hrr., men til Tidsspilde og Ærgrelse for andre Abonnenter, der mulig kunde ønske at tale med Hr. 558 eller Hr. 652, men nu faae til Svar fra Centralstationen, at disse Ledninger ere optagne.

Den hele Expeditions Gang beroer paa den

Telefontaarn med Lynafledere ovenover Centralbureauet i Vimmelskiftet.

i Forbindelse med Ledningsskinnen til Nr. 652, hvorpaa dette Numers Klap bringes tilbage til sin gamle Stilling. Nr. 558 er derved for et Øjeblik isoleret fra alt Telefonsamkvem med Omverdenen, han svæver saa at sige i Luften, thi hans Forbindelse med Centralbureauets Apparater er afbrudt, og hans Forbindelse med 652 er endnu ikke tilvejebragt; men denne sin ulykkelige Stilling har han neppe nogen Anelse om, som han staaer der og lytter med Telefonen for Øret. Længe varer denne Forladthed ej heller, thi der indløber nu Svar fra 652 til Centralbureauet, at han er tilstede og ifærd med at indtage sin Lyttepost, rede til at modtage Meddelelsen fra den ham endnu ubekjendte Interpellant.

Dette Svar giver 652 som bekjendt ved en Ringning paa sit Apparat, hvorved han i Centralbureauet bevirker — ikke nogen Ringning, men et nyt Fremfald af sin Numerklap som Vidnesbyrd om, at han har besvaret Signalet. Her kan det overhovedet bemærkes, at medens Centralbureauet kan ringe for Abonnenternes Øren, kunne disse ikke gjøre Gjengæld. Hvor gjældende endog mit Ringeapparats nerveus hurtige Metalslagdirren lyder,